

Sapatin Vartija

Syys-Lokakuu 2010

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kiihotus- ja huumausaineet

»Älä koske, älä maista, älä käsittele.»

Kiihotus- ja huumausaineisiin luetaan suuri joukko sellaisia aineita, jotka, vaikka niitä käytetäänkin ruokana ja juomana, ärsyttävät vatsaa, myrkyttävät veren ja kiihdyttävät hermoja. Niiden käyttäminen on ehdottomasti vahingollista. Ihmiset etsivät kiihotusaineista kiihoketta, koska vaikutukset ovat jonkin aikaa miellyttävät. Mutta aina seuraa vastavaikutus. Luonnottomien kiihotusaineiden käyttö pyrkii menemään aina kohtuuttomuuteen, ja se on tärkeänä tekijänä edistämässä ruumiin rappeutumista ja heikentymistä.

Mausteet

Tänä kiireisenä aikakautena on sitä parempi, mitä vähemmän kiihdyttävää ruoka on. Mausteet ovat luonnostaan vahingollisia. Sinappi, pippuri ja kaikki mausteet ja maustettu vihannessalaatti ym. sellaiset ruoka-aineet ärsyttävät vatsaa ja kiihdyttävät ja saastuttavat verta. Juomarin tulehtunut vatsa on usein selvä esimerkki alkoholijuomien vaikutuksesta. Kiihottavien mausteaineiden käyttö aiheuttaa myös samanlaisen tulehdustilan. Pian ei tavallinen ruoka enää tyydytä ruokahalua. Elimistö tuntee tarvetta, hillitöntä nälkää saada jotakin kiihdyttävämpää.

Tee ja kahvi

Tee vaikuttaa kiihottavasti ja jossakin määrin myös päihdyttävästi. Kahvi ja monet muut yleisesti käytetyt juomat vaikuttavat samalla tavoin. Ensimmäinen vaikutus on piristävä. Vatsahermot ärtyvät, ne johtavat ärsytyksen aivoihin, ja nämä taas vuorostaan antavat sydämelle lisää työtä ja koko elimistölle lyhyeksi ajaksi elinvoimaa. Väsymys unohtuu, voimat näyttävät lisääntyvän. Järki kirkastuu, ja mielikuvitus ryhtyy toimimaan vilkkaammin.

Tämän tähden monet luulevat teen ja kahvin tekevän heille paljon hyvää. Mutta tämä on erehdys. Teestä ja kahvista ei elimistö saa ollenkaan ravintoa. Niiden vaikutus ilmenee jo, ennen kuin ne ovat ehtineet sulaa ja yhtyä vereen, ja se, mikä tuntuu voimalta, onkin vain hermojen kiihdytystä. Kun kiihotusaineen vaikutus on ohi, vähenee tuo luonnoton voima, ja seurauksena on vastaavassa määrässä väsymystä ja

voimattomuutta.

Näiden hermoja ärsyttävien aineiden jatkuvaa käyttöä seuraa päänsärky, unettomuus, sydämentykytys, huono ruoansulatus, väristykset ja monia muita vaivoja, sillä ne kuluttavat elinvoimia. Väsyneet hermot kaipaavat lepoa ja rauhaa kiihotuksen ja liikarasituksen asemesta. Luonto tarvitsee aikaa saadakseen takaisin loppuunkulutetut voimansa. Kun sen voimia kiihdytetään kiihotusaineilla, niin saavutukset suurenevät joksikin ajaksi, mutta kun elimistöä uuvutetaan käyttämällä jatkuvasti kiihotusaineita, käy vähitellen yhä vaikeammaksi saada voimat nousemaan toivottuun asteeseen. Kiihotusaineiden tarvetta on yhä vaikeampi hallita, kunnes tahto kukistuu, eikä mikään enää näytä kykenevän vastustamaan tuota hillitöntä himoa. Käytetään yhä väkevämpiä ja väkevämpiä kiihotusaineita, kunnes lopen uupuneena luonto ei enää kykene panemaan vastaan.

Tupakka on hitaasti vaikuttavaa, salakavalaa ja mitä pahanluonteisinta myrkkyyä. Se käy ruumiin voimille käytettiinpä sitä missä muodossa tahansa. Ja se on sitäkin vaarallisempaa, koska sen vaikutukset ilmenevät hitaasti, alussa niitä tuskin huomaakaan. Ensin se kiihdyttää ja sitten lamauttaa hermostoa. Se heikentää ja sumentaa aivoja. Se vaikuttaa usein hermoihin voimakkaammin kuin päihdyttävät juomat. Se on niitä salakavalampi, ja sen vaikutuksia on vaikea kitkeä elimistöstä pois. Tupakankäyttö herättää juomahimon ja useissa tapauksissa laskee pohjan väkijuomien käytölle.

Tupakoiminen on rasittavaa, tulee käyttäjälleen kalliiksi, on siivotonta ja tahraavaa ja muille inhottavaa. Tupakan innokkaita käyttäjiä tapaa kaikkialla. Harvoin pääset ihmisjoukon läpi tupakkamiesten tupruttamatta myrkyllistä hengitystään kasvoillesi. Vastenmielistä ja suorastaan epäterveellistä on oleskella rautatievaunussa tai huoneessa, missä ilma on väkijuomien ja tupakan höyryjen kyllästämaa. Vaikka tupakkamiehet itsepintaisesti käyttävätkin näitä myrkkyyään, niin millä oikeudella he saastuttavat sen ilman, jota muidenkin ihmisten on hengitettävä?

Lapsien ja nuorison keskuudessa tupakankäyttö saa aikaan arvaamatonta vahinkoa. Menneiden sukupolvien epäterveelliset elintavat rasittavat nykyisen ajan lapsia ja nuorisoa. Henkinen kykenemättömyys, ruumiillinen heikkous, huonokuntoiset hermot ja luonnottomat, hillittömät himot ovat siirtyneet perintönä vanhemmilta lapsille. Lasten jatkamina nämä samat elintavat vain enentyvät ja varmistavat ikävät seurauksensa.

Tätä asiaa saadaan suuressa määrin kiittää siitä ruumiin, hengen ja siveellisyyden rappeutumisesta, joka nykyään alkaa käydä yhä levottomuutta herättävämmäksi.

Pojat alkavat tupakoida jo hyvin varhaisessa iässä. Tämä tapa, joka on näin muodostunut aikana, jolloin ruumis ja mieli ovat erikoisen alttiita sen vaikutuksille, riuduttaa ja surkastuttaa ruumiin voimat, huumaa mielen, ja turmelee siveellisyyden.

Mutta mitä voidaan tehdä, jotta lapset ja nuoriso saataisiin käsittämään sellaisen tavan turmiolliset ominaisuudet, jonka noudattamisessa vanhemmat, opettajat ja papit ovat heille huonoina esimerkkeinä? Saattaahan nähdä aivan pienien poikien, jotka tuskin ovat päässeet pikkulapsen kirjoista, vetelevän sauhuja savukkeistaan. Jos joku huomauttaa heille siitä, he sanovat: »Isänikin tupakoi.» He viittaavat pappiin tai sunnuntaikoulun opettajaan ja sanovat: »Hänkin tupakoi. Mitä vahinkoa siitä voisi sitten minulle olla?» Moni raittiusmieskin on harras tupakoitsija. Mitä vaikutusvaltaa voi sellaisilla henkilöillä olla juoppouden lisääntymisen pysähdyttämiseksi?

Vetoan kaikkiin niihin, jotka sanovat uskovansa Jumalan Sanaan ja tottelevansa sitä: Voitteko kristittyinä suosia tapaa, joka lamauttaa hengenvoimanne ja riistää teiltä voiman arvioida oikein iankaikkisia todellisuuksia? Voitteko suostua päivittäin ryöstämään Jumalalta sen palveluksen, mikä Hänelle kuuluu, ja lähimmäisiltänne sen palveluksen, minkä voisitte heille antaa, sekä esimerkin voiman?

Oletteko miettineet vastuutanne Jumalan teidän käsiinne uskomien varojen taloudenhoitajina? Kuinka paljon Jumalan varoja tuhlaatte tupakkaan? Laskekaa miten paljon olette eläessänne siten tuhlanneet rahaa. Kuinka paljon tämä saastainen himo on hävittänyt varoja verrattuna siihen, mitä olette antaneet köyhien avustamiseen ja evankeliumin levittämiseen?

Kukaan ihminen ei tarvitse tupakkaa, mutta hyvin monet nääntyvät nälkään varojen puutteesta, jotka on pahemmin kuin haaskattu. Ettekö ole anastaneet Jumalan varoja? Ettekö ole syyllistyneet Jumalalta ja lähimmäisiltänne ryöstämiseen? Ettekö tiedä, »ettette ole itsenne omat. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, mitkä ovat Jumalan.

»Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä;
eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.»

»Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus?

Kenellä torat, kenellä valitus?

Kenellä haavat ilman syytä?

Kenellä sameat silmät?

Niillä, jotka viinin ääressä viipyvät,
jotka tulevat makujuomaa maistelemaan.

Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa,
kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas.

Lopulta se puree kuin käärme
ja pistää kuin myrkkylisko.»

Milloinkaan ei ihmiskäsi ole piirtänyt elävämpää kuvaa siitä alennustilasta ja orjuudesta, mihin päihdyttävät juomat saattavat uhrinsa. Kahlehdittuna ja rappiotilassaan, vaikka onkin herännyt tajuamaan surkeutensa, juomari ei kykene murtamaan ansaansa; »tahtoopa taas hakea tätä samaa».

Ei tarvita mitään todisteita osoittamaan päihdyttävien juomien pelottavia vaikutuksia juomariin. Näitä tihrusilmäisiä, tylsistyneitä ihmiskunnan hylkiöitä - sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli ja joiden tähden enkelit itkevät on kaikkialla. He ovat meidän ylistetyn sivistyksemme tahrapilkku. He ovat kaikkien maiden häpeä, kirous ja turmio.

Ja kuka voi kuvata sitä kurjuutta, tuskaa ja epätoivoa, mikä vallitsee juomarin kodissa? Ajatelkaammepa hänen vaimoan, useinkin hyvän kasvatuksen saanutta, hienotunteista, sivistynyttä ja hienostunutta ihmistä, joka on liittänyt elämänsä miehen elämään, jonka juopottelu muuttaa juopporatiksi, jopa paholaiseksi. Ajatelkaammepa lapsia, joilta on riistetty kodin rauha, kasvatusta ja sivistystä ja joiden täytyy pelätä omaa isäänsä, jonka tulisi olla heidän ylpeytensä ja turvansa. Ja häpeään polttomerkillä merkittyinä he joutuvat maailmalle usein perintönään juomahimo.

Ajatelkaammepa niitä hirvittäviä onnettomuuksia, joita tapahtuu joka päivä juopottelun seurauksina. Rautatiellä joku junavirkailija laiminlyö merkinannon tai käsittää väärin jonkin määräyksen. Juna jatkaa matkaansa - - tulee yhteentörmäys ja monet menettävät henkensä. Tai höyrylaiva ajaa karille ja matkustajat ja miehistö hukkuvat. Kun onnettomuutta ryhdytään lähemmin tutkimaan, havaitaan, että joku tärkeällä paikalla toiminut henkilö oli väkijuomien vaikutuksen alainen. Missä määrin ihminen voi tyydyttää väkijuomatottumustaan, ja missä

määrin ihmishenkiä voidaan uskoa hänen vastuulleen? Häneen voidaan luottaa vain, kun hän on ehdottoman raitis.

Miedot väkijuomat

Ne, jotka ovat perineet himon luonnottomiin kiihotus-aineisiin, eivät saisi millään muotoa pitää viiniä, olutta tai omenaviiniä näkyvissään eikä ulottuvillaan, sillä ne ovat heille alituisena kiusauksena. Monet pitävät makeata omenaviiniä vaarattomana ja mitään arvelematta ostavat sitä runsaasti. Mutta se säilyttää makeutensa vain lyhyen aikaa; sitten se alkaa käydä. Se kirpeä maku, minkä se silloin saa, maistuu monien suussa paljon miellyttävämmältä. Tällaisen viinin käyttäjä on haluton myöntämään, että se on ruvennut käymään ja käynyt kirpeäksi.

Makean omenaviininkin käyttö sellaisenaan on terveydelle vaarallista. Jos ihmiset vain voisivat nähdä mitä mikroskooppi paljastaa heidän ostamastaan omena viinistä, harvat heistä olisivat halukkaita nauttimaan sitä. Usein ne, jotka valmistavat omenaviiniä tehdasmaisesti myytäväksi, ovat huolimattomia käyttämiensä hedelmien kuntoisuuden suhteen ja puristavat mehua myös madonsyömistä ja pilaantuneista omenista. Nekin ihmiset, jotka eivät mitenkään söisi myrkyllisiä, pilaantuneita omenia, juovat tällaisista hedelmistä valmistettua omenaviiniä ja pitävät sitä herkullisena juomana.

Mikroskooppi osoittaa kuitenkin, että tuoreenakin kuurnasta saatuna tämä miellyttävä juoma on täysin kelvotonta.

Viinin, oluen ja omenaviinin vaikuttama päihtymys on yhtä todellinen kuin väkevämpien juomienkin aikaansaama. Näiden juomien käyttö herättää halun väkeviin juomiin, ja niin on juomahimo syntynyt. Kohtuullinen juominen on kuin koulu, jossa miehet koulutetaan elämään juomarin elämää. Mutta niin salakavalaa on näiden mietojen kiihotus-aineiden vaikutus, että uhri on jo astunut juoppouden valtatielle, ennen kuin hän edes aavistaa vaaransa.

Muutamit henkilöt, joita ei milloinkaan pidetä tosi humaltuneina, ovat aina lievässä humalassa. He ovat kiihtyneitä mieleltään, epävakaisia ja horjuvia. He luulevat olevansa varmoja itsestään ja menevät yhä pitemmälle, kunnes viimeinenkin este on murtunut ja kaikista periaatteista luovuttu. Lujimmiltakin päätöksiltä kaivetaan pohja, eivätkä ylevimmätäkään vaikuttimet riitä pitämään turmeltunutta himoa järjen valvonnassa.

Raamattu ei hyväksy missään kohden juovuttavan viinin käyttöä. Se viini, minkä Kristus teki vedestä Kanaanin häissä, oli puhdasta rypälemehua. Tämä on sitä mehua, »uutta viiniä, jota on viinirypäleissä» ja josta Raamattu sanoo: »Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus.»

Juuri Kristushan antoi Vanhassa Testamentissa Israelille tämän varoituksen: »Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä; eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.» Hän itse ei hankkinut sellaista juomaa. Saatana viettelee ihmisiä sellaiseen intohimoon, mikä sumentaa järjen ja lamauttaa hengelliset käsityskyvvyt, mutta Kristus opettaa meitä kukistamaan alhaisemman luontomme. Hän ei milloinkaan esitä ihmisille sellaista, mikä muodostuisi heille kiusaukseksi. Koko Hänen elämänsä oli yhtä esimerkkiä todellisesta kieltäytyksestä ja itsehillinnästä. Kukistaakseen himon vallan Hän erämaassa neljäkymmentä päivää paastoten kesti ankarimman kokeen, mitä ihminen saattaisi kestää. Kristus se myös määräsi, että Johannes Kastaja ei saisi nauttia viiniä eikä väkeviä juomia. Hän se sääsi samanlaisen pidättäytymisen Maanoahin vaimolle. Kristus ei menetellyt oman oppinsa vastaisesti. Käymätön viini, minkä Hän hankki häävieraille, oli terveellistä ja virkistävää juomaa. Sellaista viiniä Vapahtajamme ja Hänen opetuslapsensa käyttivät myös ensimmäisellä ehtoollisella, ja sitä viiniä tulisi aina käyttää ehtoollispöydässä Vapahtajan veren vertauskuvana. Tämän pyhän toimituksen tarkoitus on virvoittaa sielua ja herättää siinä uutta elämää, eikä siihen saa liittää mitään sellaista, mikä voi vaikuttaa vahingollisesti. Kuinka voivat kristityt, jotka tietävät mitä Raamattu, luonto ja järki sanovat väkijuomien käytöstä, ryhtyä viljelemään humalia oluenpanoa varten taikka valmistamaan viiniä tai omenaviiniä myytäväksi? Jos he rakastavat lähimmäistään niinkuin itseään, kuinka he voivat silloin asettaa hänen tielleen mitään, mikä on koituvaa hänelle paulaksi?

Vanhempien vastuu

Juoppous alkaa usein kodissa. Runsas ja epäterveellinen ruoka heikentää ruoansulatuselimiä, ja silloin syntyy halu saada kiihottavampaa ruokaa. Näin himoa kasvatetaan pyytämään aina yhä väkevämpää. Kiihotusaineiden tarve toistuu yhä taajemmin ja käy yhä vaikeammaksi vastustaa. Elimistö myrkyttyy enemmän tai vähemmän, ja mitä enemmän se heikentyy, sitä voimakkaampi on halu saada kiihotusaineita. Yksikin askel väärään suuntaan valmistaa tietä toiselle. Monet, jotka eivät tahtoisi

syöllistyä omassa pöydässänsä minkäänlaisen viinin ja alkoholijuomien tarjoamiseen, voivat kattaa pöytänsä notkolleen ruokaa, joka herättää sellaisen väkevien juomien janon, että on melkein mahdotonta vastustaa kiusausta. Väärät syömi- ja juomatavat turmelevat terveyden ja valmistavat tietä juoppoudelle.

Raittiusristiretkiä ei pian enää paljoa tarvittaisi, jos vain siihen nuorisoon, joka muodostaa seurapiirimme, saataisiin juurrutetuksi oikeat raittiusperiaatteet. Aloittakoot vanhemmat ristiretken juoppoutta vastaan omassa kotipiirissään, opettakoot he lapsensa lapsesta pitäen noudattamaan näitä periaatteita, silloin he voivat odottaa menestyvänsä.

Äitien tehtävänä on auttaa lapsiaan muodostamaan itselleen oikeita ja puhtaita mieltymyksiä. Jalostakaa ruokahalua, opettakaa lapsenne inhoamaan kiihotusaineita! Herättäkää lapsissanne siveellistä kestävyyttä vastustamaan paha ympäristössään! Opettakaa heille, että he eivät saa antaa muiden johtaa itseään, etteivät he saa antaa myöten tarmokkaillekaan vaikutuksille, vaan että heidän on harjoitettava vaikutustaan muihin hyvään suuntaan.

Henkilökohtainen vastuu

Suuria ponnistuksia tehdään juoppouden kukistamiseksi, mutta paljon suunnataan voimia väärään suuntaan. Raittiusuudistuksen kannattajien tulisi oivaltaa epäterveellisen ravinnon, mausteiden sekä teen ja kahvin käytön vahingolliset seuraukset. Me toivotamme kaikille raittiuuden työsaralla toimiville hyvää menestystä, mutta samalla kehoitamme heitä syvemmin perehtymään siihen pahaan, jota vastaan he taistelevat, sekä varmistumaan siitä, että elävät sopusoinnussa uudistustyönsä kanssa.

Ihmisille on tarkoin selitettävä, että henkisten ja siveellisten voimien oikea tasapaino riippuu suuresta määrin ruumiin hyvästä kunnosta. Kaikki huumaus- ja luonnottomat kiihotusaineet, jotka heikentävät ja alentavat ruumiin kuntoa, ovat myös omiaan heikentämään ja lamauttamaan järjen- ja tahdonvoimia. Juoppous pohjautuu maailman siveelliseen turmelukseen. Hemmottelemalla turmeltunutta ruokahaluaan ihminen kadottaa kykynsä vastustaa kiusausta.

Raittiuuden puolesta taistelevien tehtävänä on kasvattaa ihmisiä näille urille. Opettakoot he, että kiihotusaineiden käyttö vaarantaa terveyden, luonteen, vieläpä koko elämänkin kiihdyttämällä loppen uupuneen elimistön luonnottoman kiihkeään toimintaan.

Teen, kahvin, tupakan ja alkoholijuomien suhteen on ainoa varma ^ keino noudattaa neuvoa: »Älä koske, älä maista, älä käsittele.» Tee, kahvi ja muut samanlaatuiset juomat vaikuttavat samalla tavalla kuin alkoholi ja tupakka, ja monissa tapauksissa tottumusta niihin on yhtä vaikeata murtaa kuin juopon on vaikeata jättää väkijuomat. Ne, jotka koettavat luopua näistä kiihotusaineista, tuntevat jonkin aikaa olevansa jotakin vaille ja kärsivät niiden puutteen tähden. Mutta jos he pysyvät kestävinä, tulevat he voittamaan himonsa, ja tuo puutteen tunne häviää. Luonto tarvitsee aikaa toipua siinä väkivallasta, mitä se on saanut kärsiä. Mutta anna sille tilaisuus, niin se on toipuva ja suorittava tehtävänsä uljaasti ja hyvin. K. S. L. 298-308.

Hengelliset juhlat Puolassa

**”Kohottakaa
riemuhuuto Herralle,
kaikki maa, iloitkaa ja
riemuitkaa ja
veisatkaa kiitosta.”
Ps. 98:4.**

”Herra on kuningas, vaviskoot kansat - hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat - huojukoon maa. Suuri on Herra Siionissa, hän on korkea yli kaikkien kansojen.” Ps.

“Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta;... ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet” - kuitenkin Hän oli maailman Lunastaja

Jes. 53:2

Taivaan Majesteetti ylenkatsottuna Ihmisenä!

“Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.” Jes. 53:3. Jeesus piti jättää majesteettiutensa taivaassa; kirkkautensa, valtaistuimensa, kruununsa, valtikkansa, enkelien kunnioitusta ja tulla pimeään maailmaan. “Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.” Fil. 2:8.

Ei voi olla vaikeampi tie, joka Vapahtajamme piti kulkea, mutta tämä oli se tie, joka johtaa takaisin Isän luokse, takaisin ikuisuuteen. Hän tuli pelastamaan maailman mutta se ei tahtonut ottamaan Häntä vastaan.

“Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.” Joh. 1:11. Maan päällä Hänen piti kestää halveksuntaa, hylkäämistä, pilkkaamista, lyömistä ja lopussa ristinkuolema.

Meille ihmisille on käsittämätöntä, miten taivaan Majesteetti alensi itsensä niin paljon! Tämä on pelastuksen suunnitelman suuruus! Tämä on Jumalan rakkaus meitä kohtaan, josta pelastetut saavat ihmetellä kautta ikuisuuteen.

Miksi Vapahtajamme piti elää ihan kuin tavallinen ihminen maan päällä?

Tämä on hyvin mielenkiintoinen kysymys. On useampia syitä, jotka selittävät tätä kysymystä:

- Vain tällä tavalla hän on voinut lähestyä ihmiskuntaa.
- Hänen piti olla Vapahtajana kaikille, myös köyhille ja hyljätyille.
- Hänen vaatimattomuus piti olla koetus niille, jotka vastaanottavat Hänet.

Koska Jumalan tarkoitus on ottaa Jeesuksen vastaan, ei joidenkin etujen tähden, vaan rakkaudesta.

- Hänen elämänsä piti olla esimerkki kaikille, jotka ottavat Hänet vastaan miten heidän pitää elää, että pelastuisivat.

Jumala ihmismuodossa

“Joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;” Fil. 2:6, 7.

Taivaan Kuningas ei voinut ottaa matalampaa ja halvempaa asemaa siitä, mitä Hän otti, kun tuli ihmiseksi. Hän “otti orjan muodon”, kuitenkin Hän on maailman Vapahtaja!

”Tulemalla asumaan meidän kanssamme Jeesuksen oli ilmaistava Jumala sekä ihmisille että enkeleille. Hän oli Jumalan Sana, - Jumalan ilmi tuotu ajatus. Rukoillessaan opetuslastensa puolesta Hän sanoo: »Minä olen tehnyt Sinun nimesi heille tunnetuksi», - »laupias ja armahtavainen, pitkämielinen ja suuri arnessa ja uskollisuudessa», - »että se rakkaus, jolla Sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä». Mutta Hän ei ilmaissut tätä vain maailmassa eläviä lapsiaan varten. Meidän pieni maailmamme on koko maailmankaikkeuden oppikirja. Jumalan ihmeellinen armon suunnitelma, lunastavan rakkauden salaisuus, on aihe, johon »enkelitkin haluavat katsahtaa», ja jota he tulevat tutkimaan kautta loputtomien aikakausien. Sekä lunastetut että lankeamattomat olennot tulevat tekemään Kristuksen rististä tutkimustensa ja laulujensa aiheen. Tullaan näkemään, että Jeesuksen kasvoilta loistava kirkkaus on itsensäuhraavan rakkauden kirkkautta. Golgatalta tulevassa valossa nähdään, että itsensä kieltävän rakkauden laki on elämän laki sekä maassa että taivaassa, että rakkaus, joka »ei etsi omaansa», on lähtöisin Jumalan sydäimestä, ja että nöyrässä ja sävyisässä Vapahtajassa ilmenee Hänen luonteensa, joka asuu valossa, minne ei kukaan taida tulla.” AT. 9, 10.

“Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.” Luuk. 2:7.

Ei voi olla vaatimattomampia olosuhteita, jossa maailman Vapahtaja syntyi. Oliko tämä sattuma? Eikö Taivaallisella Isällä ollut valtaa vaikuttamaan kuninkaan sydämessä positiivisesti, että Jeesus olisi voinut syntyä hänen palatsissa? Varmasti on ollut mahdollista, mutta se ei ollut Jumalan tahto. Vapahtajan syntymä piti olla monille köyhille vanhemmille, joiden lapset syntyvät hyvin köyhissä oloissa lohdutus, että

köyhyydestä huolimatta, he voivat olla Jumalan suosiossa, jos palvelevat Häntä koko sydäimestä. Lapsuudesta lähtien Jeesus piti kulkea vaatimattomammin tien, jonka ihminen voi kulkea, ettei herättäisi ihmisten kiinnostusta mukavuuteen ja maallisiin aarteisiin. Ainut asia, joka piti herrättää kiinnostusta Vapahtajasta ihmisiin piti olla kiinnostus totuudesta, joka Hän saarnaasi.

Monet rikkaat ja korkeassa asemassa olevat ihmiset ihailivat Jeesuksen puheita, mutta eivät uskaltaneet ottaa totuutta vastaan, koska Puhuja oli hyvin vaatimaton, niin he hylkäsivät pelastuksensa. Tuhansia tekevät saman virheen nykyisinkin. Yleensä ulkopuolinen loisto on ratkaiseva tekijä ihmisille hyväksyvätkö he totuuden sanansaattajan, tai ei.

Puusepän Poika

“Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas? Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä kaikki?” Matt. 13:56, 55.

Jeesus ei saanut muuta kasvatusta kuin Marian ja Joosefin kasvatuksen. Hän ei käynyt rabbiinien kouluissa ja sen vuoksi kirjanoppineet ihmettelivät, mistä Hän on saanut tiedon ja viisauden.

“Kristuksen Galileassa suorittaman menestyksellisen toiminnan ylle lankesi eräs varjo. Nasaretin kansa hylkäsi Hänet. »Eikö tämä ole puusepän poika?» he sanoivat... Kuka on tämä Jeesus? he kysyivät. Hän, joka vaati itselleen Messiaan kunniaa, oli puusepän poika, ja oli harjoittanut tätä ammattia yhdessä isänsä Joosefin kanssa. He olivat nähneet Hänen vaeltavan heidän vuorillaan, he tunsivat Hänen veljensä ja sisarensa, tiesivät Hänen elämänsä ja työnsä. He olivat nähneet Hänen kehittyvän lapsesta nuorukaiseksi ja nuorukaisesta mieheksi. Vaikka Hänen elämänsä oli ollut nuhteetonta, eivät he tahtoneet uskoa, että Hän olisi se Luvattu.

Miten päinvastaisia asioita Hän opettikaan uudesta valtakunnasta, kuin mitä he olivat kuulleet vanhimmilta! Jeesus ei ollut sanonut mitään heidän vapauttamisestaan roomalaisten vallasta. He olivat kuulleet Hänen ihmetöistään ja toivoneet Hänen käyttävän voimaansa heidän hyväkseen, mutta eivät olleet nähneet merkkiäkään tällaisesta aikomuksesta.

Kun he antoivat sijaa epäilyksille, heidän sydämensä paatuivat vielä enemmän siksi, että ne hetkeksi olivat sulaneet. Saatana oli päättänyt,

etteivät sokeain silmät ainakaan sinä päivänä aukeaisi eivätkä orjuudessa olevat sielut pääsisi vapaiksi. Hän työskenteli hyvin tarmokkaasti lujittaakseen heidän epäuskoaan. He jättivät kokonaan huomioonottamatta äsken saamansa merkin, jolloin he olivat olleet muuttuneita siitä, että heidän Lunastajansa puhui heille.

Mutta nyt Jeesus antoi todistuksen jumaluudestaan paljastamalla heidän salaiset ajatuksensa. Hän sanoi heille: 'Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: Parantaja, paranna itsesi; tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.' Ja Hän sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan.' AT. 213, 215.

Ehkä kirjanoppineiden mielestä oli alentava ottaa Jeesuksen sanoista vaarin, kun Hän ei ole käynyt heidän kouluissa. Niin he sulkisivat sydämensä taivaan totuudelle. Eikö nykyisinkin monet tekevät saman virheen ja menettävät pelastuksensa? Pelastava totuus oli kätkeytynä vaatimattomassa sanansaattajassa. Jos emme tahdo oppia Jeesuksesta, emme voi pelastua.

Antoiko Jeesus riittävästi merkkejä, että Hän on lähetetty Messias?

Jeesus tuli maan päälle valmistamaan pelastuksen tien ihmisille ja todistamaan Jumalan rakkaudesta. Hän antoi niin paljon ja selvät merkit, että juuri Hän oli lähetetty Messias, että ihmiset voivat uskoa ja pelastua. Eri tilanteissa Vapahtaja todisti itsestään eri tavalla. Hän lähestyi ihmisiä aina rakkaudella ja on etsinyt mahdollisuutta miten voi avata heidän sydämensä taivaan totuudelle.

“Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki." Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi." Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?" 25, 26.28, 29.

Vapahtaja näki, että tämä nainen, vaikka oli syntinen, oli janoinen totuudelle ja oli valmis toimimaan totuuden mukaan, sen vuoksi pian, Hän ilmoitti hänelle, että Hän on se luvattu Messias, jota naisenkin odotti. Samarialaisen naisen ilo oli sanomaton, kun ymmärsi, että on keskustelemassa Messiaan kanssa, hän unohti vesiastiansa kaivoon ja heti meni julistamaan se ilosanoman; ja tulokset olivat suuret.

Oli tapauksia, kun Jeesukselta kiusaten pyydettiin merkkejä, mutta Hän ei tahtonut antaa heille mitään merkkejä, koska sellaiset ihmiset ylenkatsoivat Häntä ja olivat ylpeitä, he eivät tahtoneet millään tavalla uskoa, että Hän on lähetetty Messias. Heidän sydämensä oli suljetut.

“Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: "Opettaja, me tahdomme nähdä sinulta merkin." Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki.” Matt. 12:38, 39.

Ylpeät silmät ovat sokeat näkemään kaikki merkit, joka taivas antaa meille, että uskoisimme kaikki, mitä on sanottu Raamatussa ja Todistuksissa. Jeesus sanoi: “taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa” Matt. 24:35.

Ne, jotka tavoittelevat merkkejä, ovat aina vaarassa epäilemään Jumalan sanaan ja se on synti. Jeesus sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh. 20:27-29.

Myyty orjan hinnalla

“Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.” Matt. 26:14, 15.

Juudas piti itseänsä viisaampana kuin kaikki muut, jopa viisaampi, kuin hänen Opettajansa, sen vuoksi hän ei ollut valmis muuttamaan itseänsä Jeesuksen antamien neuvojen mukaan. Sitä paitsi hän tavoitteli etuja hänen yhteydestä Vapahtajan kanssa.

Viimeisenä iltana, kun Jeesus antoi opetuslapsille läksy nöyrytyksestä, se oli hyvin vastainmielistä Juudalle ja hän päätti toteuttaa suunnitelmansa ja myydä Opettajansa. Ylpeälle sydämelle sellainen nöyrä Vapahtaja ei kelvannut. Juudaksen viisaat suunnitelmat veivät häntä hirsipuuhun! Miten ikävä!

Ristiinnaulittu ryövärien keskellä!

“Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.” Matt. 27:38.

Jeesus oli ristiinnaulittu kahden ryövärien välissä, koska Israelin kansan johtajien mielestä Hän oli kaikkein suurin rikollinen. Ei voi olla alhaisempaa halveksumista, kuitenkin keskimmaisella ristillä riippui meidän Vapahtajamme, ja Hänen uhrinsa oli täydellinen! Kädet, jotka teki ainoastaan hyvää ja auttoivat tuhansia ihmisiä oli naulattu ristiin, jalat, jotka meni viemään ilon- ja rauhansanoma ihmisille oli naulattu myös kiinni, ettei hän voisi enää auttaa ja pelastaa toisia, silti tässäkin tilanteessa Jeesus pelasti kolme ihmistä; - ryöväri, sadanpäämies ja Nikodemus.

Kun papit eivät tahtoneet uskoa niitä todistuksia, jotka Jeesus antoi eläessään he olivat valmiit ristiinnaulitsemaan Hänet. Oli jo liian myöhäistä tehdä parannus, kun ymmärsivät, että todella he olivat ristiinnaulinneet maailman Vapahtaja.

“Mutta heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut. Ja nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat ja sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme.” Matt. 28:11, 13.

Kun ihminen sulkee sydämensä taivaan valolle pimeys valtaa hänet ja hän on täysin paholaisen käsissä.

Hän voitti kuoleman kahleet ja nousi kuolleista kirkkaudessa!

Kiitos Vapahtajalle hän voitti synnin ja kuoleman! Mikään ei voinut pitää Häntä haudassa, koska suuressa taistelussa täydellinen voitto on saatu ja pelastuksen tie on valmis. “Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille. Hän oli näöltään niin kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikään kuin kuolleiksi. Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut.” Matt. 28:2-6.

“Nähdessään enkelit ja kirkastetun Vapahtajan roomalaiset vartijat olivat menneet tainnoksiin ja käyneet ikään kuin kuolleiksi. Kun taivaallinen joukko katosi heidän näkyvistään, he nousivat jaloilleen ja

lähtivät puutarhan porttia kohden niin nopeasti kuin heidän vapisevat jalkansa kantoivat. Horjuen kuin juopuneet he kiiruhtivat kaupunkiin kertoen niille, joita kohtasivat, ihmeellisen uutisen. He aikoivat mennä Pilatuksen luo, mutta heidän kertomuksensa oli jo tullut juutalaisten viranomaisten korviin, ja ylipapit ja hallitusmiehet lähettivät noutamaan heitä ensin luokseen. Sotilaat tarjosivat kummallisen näyn. Pelostavavisten ja kasvot kalpeina he todistivat Jeesuksen ylösnousemuksesta. He kertoivat kaiken sellaisena, kuin he olivat sen nähneet, heillä ei ollut aikaa ajatella tai puhua muuta kuin totta. Vaivoin he saivat sanotuksi: Se, joka ristiinnaulittiin, oli Jumalan Poika. Me kuulumme enkelin julistavan Hänet taivaan Majesteetiksi, kunnian Kuningaaksi.

Pappien kasvot olivat kalmankalpeat. Kailas koetti puhua. Hänen huulensa liikkuiivat, mutta ääntä ei kuulunut. Sotilaat olivat jo lähtemäisillään neuvotteluhuoneesta, kun sieltä kuuluva ääni pysähdytti heidät. Kaifas oli viimeinkin saanut puhekykynsä. Odottakaa, odottakaa, hän huusi. Älkää kertoko kenellekään, mitä olette nähneet. Sitten sotilaille annettiin valheellinen kertomus...” AT. 752.

Miten pitkälle ihminen voi mennä! Kun kerran lähtee synnin tielle, silloin nopeasti hän menee tuhoansa kohti. Miten ikävä on, kun tahallisesti papit laittoivat silmänsä kiinni taivaan valolle.

Sanomaton ilo oli surulisille opetuslapsille, kun kokivat, että Heidän rakastettu Opettajansa on nousut kuolleista, mutta taivaassa ilo oli vielä suurempi, koska maallinen perhe on yhdistetty taivaan perheen kanssa.

Taivaan Isälle ja enkelille oli suuri ilo ottaa kunnian Kuningas takaisin taivaaseen! “Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa. Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Herra Sebaot, hän on kunnian kuningas.” Ps. 24:7, 10.

Vapahtajan tie on Hänen seuraajansa tie

Ne, jotka pyrkivät palvelemaan aidosti Herraan, joutuvat käymään läpi paljon vaikeuksia ja kurjuutta, koska sielunvihollinen yrittää tehdä heidän elämänsä niin vaikeaksi, kuin mahdollista.

Rakas ystävä, jos sinusta tuntuu, että olet väärin ymmärretty, ylenkatsottu ja hyljätty, muistaa, että taivaan Kuningas on kokenut saman,

katso Häneen päin, niin saat voimia kulkea eteenpäin kaidalla tiellä. Jos sinua pilkataan, loukataan ja kuritetaan, muista silloin, että sama on ollut Vapahtajasi kanssa. Älä lannistuu! Juuri silloin Hän on lähellä sinua tukemaan ja auttamaan. Muistaa että meillä on “sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.” Hebr. 4:15.

Meidän pitää käydä läpi oma Getsemane ja Golgata. Meidän pitää oppia Mooseksen ja Karitsan laulu täällä maan päällä; eli käydä samankaltaisia kokemuksia, jotka Mooses ja Jeesus kävivät. Tie ei ole helppoa, mutta juuri tämä tie vie meidät ikuisen autuuteen. Katsokaamme eteenpäin ja ylöspäin, taivaan voimat on meidän puolellamme, kun uskollisesti palvelemme Herraan.

Nyt pelastetuille valmistetaan juhlat taivaan kaupungissa, suurella ilolla taivaan joukot odottavat sitä päivää, kun lähtevät kunnian Kuninkaansa kanssa hakemaan meidät tästä pimeästä maailmasta. Silloin Jumalan uskolliset lapset yhdistyvät taivaan perheeseen ja ilo on sanomaton.

Silloin unohdamme kaikki kärsimykset ja vaikeudet, silloin saamme levätä turvallisesti ikuisessa rauhassa vapaana synnistä ja kuolemasta.

Herra meitä auttakoon tässä. Amen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Junamatkalla etelän maanseudulla

Matka junalla maata pitkin oli hyvin mielenkiintoinen. Madrasissa kun halusimme astua junaan, ystävällisesti mutta varmasti meitä pyydettiin mennä ensimmäinen luokan vaunuun. Me olisimme tyytyväisiä myös toisen luokan vaunussa, mutta meille sanottiin: “ Ei! Te matkustatte ensimmäisessä luokassa.” Kun menimme ensimmäinen luokkaan, meille tarjottiin istumapakkoja ja sanottiin, että meidän pitää pysyä siellä viimeiselle asemalle saakka. Me otimme vaariin huomautuksesta, mutta meillä ei ollut hyvä mieli, kun huomasimme, että ensimmäisen luokan ikkunat on lukossa rautaisilla ristikolla. Haimme ikkuna, josta voisimme paremmin katsoa maisemaa ulkona. Pysähdyspaikalla ei saatu avata

ikkunaa, tai lähteä ulos.

Kaksi virkailijaa korkeassa asemassa olevia, matkustivat kanssamme ja puheista saimme ymmärtää joistakin mielenkiintoisista paikoista maassa. He olivat myös hyvin kiinnostuneita kuulla jotakin Saksasta.

Eräässä pysähdyspaikassa oli paljon köyhiä lapsia. Sydämeni liikuttui, ja mielelläni olisin antanut jotakin, mutta aina pyydettiin meiltä ettemme saa tehdä sitä, muuten he väkisin käyvät käsiksi ja viranomaiset eivät voi enää suojella meitä.

Ruoaksi saimme syödä riisiä hyvän kastikkeen kanssa. Kun kokeilin sitä, tunsin väkevää polttoa suussani. Kuitenkin minä söin riisin ja eräällä pysähdyspaikalla annoin astian kastikkeen kanssa erälle nuorukaiselle noin 10 vuoden ikäiselle, sillä ajatuksella, että nämä ihmiset ovat tottuneet tällaiseen ruokaan. Hän otti kastikkeen ja joi sitä silmiään liikuttamatta! Myöhemmin kuulin, että tämä väkevä paprikakastike on bakteerien tappaja.

Kun kävimme lähetystyökeskuksilla, meidän piti lähteä paluumatkalle Madraasiin. Ennen Lähi-idän matkaa meillä oli hyvin siunatut juhlat. Yllättävästi tuli paljon ihmisiä, jotka kaipasivat enemmän valoa ja totuutta.

Tätä mahdollisuutta ei käytetty vain evankeloimista varten, vaan myös opettavaksi, ja mikä oli korkeimman kohta, Jumalan armolla ja avulla emme saarnanneet vain evankeliumia, vaan saimme valmistaa 104 sielua tekemän pyhä liiton Jumalan kanssa kasteen kautta.

Kiitollisuudella ja ilolla saimme tässäkin maassa luottaa Jumalan armolliseen johtoon. Sielunhoitaja, lähetysaarnaaja ja seurakunnan jäsenet, jotka näkevät sielun pelastuksen ikuisuuden valossa, paremmin osaa kunnioittaa sielun arvon. Jatkuu...

Siegmund Gutknecht

ILON HETKIÄ

Kerran eräänä aurinkoisena syyskesän päivänä kotimme pihaan ajoi vauhdikkaasti henkilöauto ja sieltä asteli reippaasti luokseni maatalon emäntä ja huudahti: ”Minustakin tulee mummu”. Ilmaisuu oli yhtä aurinkoinen, kuin kuluva päiväkin oli. Onnittelin ja kerroin, että minusta tulee kohta kaksinkertainen mummu. Ilomme oli yhteinen.

Muutaman kuukauden päästä meillä molemmilla oli ilo lapsenlapsestamme. Onnitellessani tuoretta mummua, kysyin: ”Miltä nyt tuntuu olla mummu? ”Mahtavalta!”, kuului huudahdus. Näin me mummut saimme jakaa ilomme yhdessä.

Kevät talvella sain puhelinsoiton. Vastattuani kännykkääni, sain kuulla sieltä pehmeän äänen: ”Äidin masussa on vauva”. Olin yllättynyt ja hämmästynyt, sillä viestinkertoja oli nelivuotias lapsenlapsemme, eikä vauvaa odottava äiti. Iloitsin yhdessä lapsenlapseni kanssa odotettavasta tapahtumasta. Pitkä odotusaika oli tiedossa. Eikä lapsenlapsemme aina oikein jaksanut odottaakaan tulevaa leikkikaveria. Useasti hän kyseli vanhemmiltaan, koska vauva syntyy, taputteli äidin masua ja lopuksi sanoi: ”Miksei se synny jo?”. Vihdoin koitti aika, jolloin pikkuvveli syntyi. Riemunhetki oli verraton. Nyt sai olla isovelji. Kyllä siinä ihmettelemistä riittikin, kun kaikki oli niin pientä, sormet, varpaat ja koko vauva. Juhlahetki oli suuri, kun vauvaa sai pitää sylissä, antaa monta suukkoa ja pääsi vieläpä valokuvaankin vauvan ja oman ”pikkupiipin” mieluisan leikkilelun kanssa, joka aina on mukana leikeissä.

Lapsen lapsemme odotti kovasti kesälomaa, että pääsisi mummulaan. Olihan se erilainen elämys, kuin jokapäiväinen rivitalossa asuminen. Välillä soiteltiin puhelimella ja tavattiinkin. Vihdoinkin koitti päivä, jolloin sai matkustaa ja kysellä kaikkea ihmeellistä tästä maailmasta. Matka meni mukavasti tarinoidessa ja välillä nukkuessakin. Yhtäkkiä lapsenlapsemme huomasi herätessään olevansa mummulan pihassa ja että ukki ja eno olivat vastaanottamassa pientä poikaa. Miten jälleen oli suu hymyssä kuin ”Naantalin auringolla”.

Valoisa yhdessäolomme jatkui. Eräänä päivänä lapsenlapsemme sai pienen palvelustehtävän. Hän tuli juoksujalkaa ulkoa sisälle ja huudahti heti oven aukaistessa: ”Mummu, mummu, tati antoi salaattia ja sanoi, että vie ne mummulle käteen asti.” ”Voi, kiitos paljon”, sanoin ja ajattelin, että päivän paras ilonhetki oli jälleen tullut.

Varmasti meillä jokaisella on ilonhetkiä, joita haluamme jakaa toinen toisillemme. Ajatellessani näitä tapahtumia, mieleeni johdatettiin ihana Hannan ylistysvirsi.

1. Sam. 2:1-10 ”Ja Hanna rukoili ja sanoi: ”Minun sydämeni riemuitsee Herrassa; minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa. Minun suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen

sinun avustasi.

Ei kukaan ole pyhä niin kuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista.

Älkää yhä ylpeitä puhuko, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja; sillä Herra on kaikkietävä Jumala, hänen edessänsä punnitaan teot.

Urhojen jouset ovat särjetyt, voipuneet vyöttäytyvät voimalla. Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkoilla, nälkää nähneet eivät enää nälkää näe. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, lapsirikas kuihtuu.

Herra antaa kuoleman ja antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleen.

Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää. Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän periä kunniasijat. Sillä maan tukipylyvät ovat Herran, hän on asettanut niiden päälle maanpiirin.

Hän varjelee hurskastensa jalat, mutta jumalattomat hukkuvat pimeyteen; sillä mies ei omalla voimallaan mitään voi.

Jotka taistelevat Herraa vastaan, ne joutuvat kauhun valtaan; hän ylisee taivaasta heidän ylitsensä. Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle voideltunsa sarven."

Hurskaalla avioparilla Elkanalla ja Hannalla ei ollut lapsia. Se oli suuri kärsimys Hannalle, mutta hän kesti sen kärsivällisesti, vaikka saikin kokea pilkkaa osaksensa vuodesta toiseen Peninnan, Elkanan toisen vaimon kautta. Nöyränä ja hartaana Hanna rukoili: "Että Jumala poistaisi häneltä solvaukset lahjoittamalla hänelle kaivatun pojan hoivattavaksi ja kasvatettavaksi Herralle." P ja P s. 555.

Olemmeko me näin kärsivällisiä vaikeuksien tullessa, ettei "suustamme lähde julkeita sanoja" kiusaajaamme kohtaan, vaan hartaana rukoilemme hänen puolestaan?

Hannalla oli toinenkin koetus. Hän sai hartaana rukousvastauksena ainoan pojan. "Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. Sen tähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäiviksensä hän olkoon Herralle annettu." 1.Sam.1:27,28.

Ajatelkaamme äidin onnea, kun hän pitkän odotuksen jälkeen saa kaivatun pienokaisen. Kuinka moni on valmis luopumaan ihanasta lapsestaan pian varhaisten elinvuosien jälkeen, kun näkee lapsen

kehityksen ja aidon ilon. Hanna oli vakava kristitty, sen minkä hän lupasi, myös piti lupauksensa. Lupaus ei jäänyt lapsen luovutushetkeen, vaan hän rukoili joka päivä, ”että poika pysyisi puhtaana, jalona ja rehellisenä, Hän ei pyytänyt pojalleen maailmallista suuruutta, vaan anoi hartaasti hänelle sitä suuruutta, jota taivaassa arvostetaan – ja että hän eläisi kunniaksi Jumalalle ja siunaukseksi lähimmäisilleen.” P ja P s.557, 558

Hannan rukouksien tulokset olivat mahtavat. Samuel ”pyrki jatkuvasti tulemaan sellaiseksi kuin Jumala halusi. Hän sovelsi uskontoaan kaikkiin arkitoimiinkin, pitäen itseään Jumalan palvelijana ja työtään Jumalan työnä. Hänen toimintansa oli otollista, koska sen vaikuttimena oli rakkaus Jumalaan ja vilpitön halu täyttää hänen tahtoaan. Tällä tavoin Samuelista tuli taivaan ja maan Herran työtoveri.” P ja P s. 558, 559.

Eikö meilläkin ole vilpitön halu täyttää kaikessa Jumalan tahto ja elää hänelle kunniaksi ja lähimmäisillemme siunaukseksi. Lapset ovat aitoja ja avoimia. Haluan jakaa ihanan ja raikuvan lastenlaulun kanssanne.

”On ilo, ilo, ilo olla yhdessä, viettää hyvää hetkeä. On ilo, ilo, ilo olla yhdessä Taivaan Isän lähellä. Taivaan Isä aina on täällä meidän kanssamme, hän ei käske meitä pois eikä lähde luotamme. On ilo, ilo, ilo olla yhdessä, viettää juhlahetkeä. On ilo, ilo, ilo olla yhdessä Taivaan Isän lähellä. Taivaan Isä aina on täällä meidän kanssamme, hänen luotaan löydämme ilomme ja onnemme. ::On ilo, ilo, ilo olla rauhassa Taivaan Isää kuunnella::”

Merja – sisar

Suurin palkka

Lukekaa 1. Moos. 48:1-5.

Kun Joosef oli käynyt sairaan isänsä luona, paikassa, jossa hän oli lupautunut viedä hänet pois Kanaaniin varmasti, hän antoi täällä ohjeet, ilmoittaa heti jos hänen vointinsa pahenee.

Ei tarvinnut odottaa kauan tätä ilmoitusta. Vanha mies ei jättänyt sänkyä enää. Huomattiin, että hänen loppunsa lähestyy. Sitten Joosef lähti kiireesti käymään hänen luonaan vielä kerran. Hän otti mukaansa hänen molemmat poikaansa Manasian ja Efraimin esittämään heitä kuolevalle isoisälle, varmasti hän ajatteli, että Jumalan soturin tämä juhlallisella

hetkellä kuolema sängyssä vaikuttaisi heidän sydämeensä. Minkälainen ilonilmoitus Jaakobille, kun hänelle siitä ilmoitettiin.

“Katso sinun poikasi Joosef tulee sinun luoksesi.” jae 2

Tämä sanoma antoi hänelle uuta voimaa. Joosef tuli, jota hän niin rakasti ja niin monta vuotta kipeästi oli kaivannut, hänestä hän nyt hellästi iloitsi - Joosef tuli! Hän vahvistui ja nousi istumaan sängylle, ottaakseen hänet vastaan. Sitten hän alkoi puhumaan hänen nuoruudestaan, yöstä, kun kodittomana pakolaisena ulkona hän makasi taivaan alla. Hän ajatteli ihmeellisestä unista taivaallisista portaista, missä Jumala ilmoitti itsensä hänelle ja puhui hänen kanssaan. Miten kaikki aivan kirjaimellisesti toteutui, tulevaisuudessakin kaikki tulee toteutumaan, niin kuin on luvattu. Tämä oli aivan selvä ja varma vanhalle Jaakobille. Sen vuoksi hän toivoi itselleen, että hänen luunsa haudattaisiin Kanaanissa.

Mutta kun Kanaan pitäisi tulla hänen jälkeläisensä perinnöksi, ja kun jokaisen pitää saada oma osansa, silloin Joosefin pitää saada kaksi osaa. Niin Jumala oli selventänyt asian kuolevaiselle Jaakobille. Aikaisempien syntien tähden rangaistukseksi Leevi ei saanut osaansa maasta.

Niin Jumala selvitti asian kuolevaiselle Jaakobille. Rangaistukseksi aikaisemmista synneistä Leevi ei saanut maaosaansa. Vasta myöhemmin kun kansa oli tanssinut kultavasikan ympärillä, mutta Leevi pysyi lujasti Jumalan puolelle kirous otettiin pois ja heitä siunattiin. Tosin Levi ei saanut maaosaansa, mutta hän sai jotakin muuta ja parempaa: heimo Leevi antoi kansalle papit ja Jumalan palvelijoita. Kun Jaakob kuoli, hän ei tiennyt vielä tästä muutoksesta. Hän tiesi vain, että Leevi piti sulkea pois Kanaaniin perinnöstä. Niin muodostui aukko kahteentoista sukukuntienvuorossa. Kenen piti täyttää se? Yksi Jaakobin pojista piti saada kaksikertainen perinnön. Kenelle se kuului? Joosefin piti olla se. Hänelle piti olla kaksinkertainen perintö. Ja tämä piti tapahtua niin, että hänen puolesta molemmat poikansa Manasian ja Efraimin piti astua Jaakobin poikien riviin. Ihmeellistä! Poika, joka joutui kulkemaan kurjimman tien, poika josta tuli kurja orja, ilman oikeuksia, myyty orjuuteen ja heitetty vankilaan, hän sai korkeimman aseman maan päällä ja suuremman perinnön tulevaisuudessa. Niin on, Jumalan pelastus on hyödyksi jokaisen asian suhteen ja sillä on tämän ja tulevan elämän lupaus. Ja vuorisäärän puhe Matt. 5:5 “Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä.” kirjaimellisesti toteutuu. Ja myös joka sana, joka

Jumala puhui Aabrahamille: “Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri.” 1. Moos. 15:1. Miten Joosefin elämä on todistus siitä, miten suuren palkan hän sai Jumalalta uskollisuudestaan. Ehkä olet joskus ollut surullinen ja toivoton, kun sinun piti käydä kurjuutta ja pimeyttä läpi. Sinulla oli niin vaikeaa, että olit väärin ymmärretty ja halveksittu ja jouduit väärään kohteluun. Joskus sinulle tulee masentava kysymys: Miksi kaikki tämä pitää tapahtua minulle? Miksi juuri minun pitää käydä sellainen tie? Kun et ymmärrä teitä, joihin Jumala johdattaa sinua, ajattele Joosefia silloin! Mitä hänen piti käydä läpi! Miten pimeitä teitä hänen piti kulkea! Mutta - miten suurenmoisesti hänelle korvattiin! Miten Jumala palkitsi hänen uskollisuutensa, sen jälkeen kun hän ei valittanut eikä tapellut, vaan hiljaisesti ja kärsivällisesti kävi pimeillä teillä ja on kärsinyt ihmisten vääriä kohteluita! Suurin palkka odottaa myös sinua, jos uskollisesti palvelet sinun Herraasi, Jeesusta Kristusta, jos et antaudu vääryyteen.

“Täällä pilkan ja ivan kautta, siellä on kunniankruunu.”

Ota vastaan pilkka ja vainoaminen rauhallisesti, olkoon pilkka ja häpeä lohdutus sinulle - sinä saat tilalle varmasti palkan, niin kuin Herra on sanonut. Tulee aikaa, jolloin kuulet sanat tuomarin suusta: “Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.” Matt. 25:21

Miten tämä tulee olemaan, kun silloin jaetaan kruunut, jotka Herra on luvannut niille, jotka olivat uskollisia Hänelle kuoleman asti! Sen vuoksi, kun sinun pitää käydä kurjuuden tietä, kun ihmiset aiheuttavat sinulle vaikeuksia, kun mielesi on pahentunut, silloin ajattelee: Kruunu odottaa sinua! Eikö tämä ole suurin palkka?

Huolimatta siitä, miten tie menee, meneekö ylöspäin, tai mataliin laaksoihin: “Hän ohjaa sinut (minut) oikealle tielle nimensä tähden.” Ps. 23:3. Loppumatkalla tulee suuri palkka!

Ikuisuuden porteilla

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 48:6-20!

Jaakob on tullut Ikuisuuden porttien eteen. Hän ilmoittaa Joosefille viimeisen toivomuksen, jonka Herra on toimittanut hänelle, että Joosefin kaksi poikaa pitää astua hänen omien poikiensa riviin, niin että Joosefin pitäisi saada Kanaanin maasta kaksi osaa. Mutta ennen kuin Joosef voi

johdattaa poikiensa esille; että saisivat kuolevaisen siunauksen, Jaakobin henki poikkesi asiasta.

Kun hän puhui Joosefin pojista, silloin hän ajatteli vaikeita hetkiä, kun hänen poikansa Benjamin syntyi ja hänen rakastettu Raakel kuoli. Monet kymmenet vuodet ovat kuuluneet siitä! Mutta Raakelin kuva on vielä tuoreena ja rakkaana hänen sielussaan. Ja tämä suruhetki niin selvästi oli jäänyt mieleen, ihan kuin olisi eilen tapahtunut, kun piti haudata hänen suuresti rakastettu vaimonsa. Todellinen rakkaus ei vähene eikä kylmene vuosien kuluessa: Todellinen rakkaus ei loppu koskaan.

Siinä välissä Joosef toi esille hänen poikansa. Miten syviä ajatuksia Jaakob toi esille: "Keitä nämä ovat?" hän kysyi. "Ne ovat minun poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut," Joosef vastasi ja johdatti heitä

"Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!"

Ps. 133:1

Oli suuri ilo kokontua yhteen eri Euroopan maista

lähemmäksi, että hän näkisi heidät paremmin, koska Jaakob ei nähnyt enää hyvin. Hän halasi nuorukaisia ja suuteli heitä, niin silloin hän toi rakkautensa esille: "En olisi uskonut saavani nähdä sinun kasvojasi; ja katso, Jumala on suonut minun nähdä sinun jälkeläisiäsikin." (jae 11)

Sitten Joosef laittoi poikansa niin, että Jaakob voisi laittaa oikea käteensä esikoisensa Manasian pään päälle ja vasemman käden nuoremman, Efraimin pään päälle. Mutta Jumalan nimessä Jaakob tekee toisilla tavalla. Hän katsoi kohti ikuisuuteen ikuisia porttia päin ja hän näki, että Efraimille tulee suurempi ja merkittävämpi tulevaisuus kuin Manasselle. Sen vuoksi siunaten kun hän laittoi oikea käteensä Efraimin pään päälle ja vasemman käden Manassen pään päälle, Joosef halusi ohjata Jaakobin kädet toisin päin. Hän tarkoitti, että hänen isänsä erehtyi poikien suhteen. Mutta Jaakob pysyi samalla mielellä. Sinä aikana kun ristinmuodossa olevat kädet oli poikien pään päällä, hän katsoi Joosefia täynnä rakkautta ja sanoi: “Jumala, jonka kasvojen edessä minun isäni Aabraham ja Iisak ovat vaeltaneet, Jumala, joka on minua kainnut syntymästani hamaan tähän päivään asti, enkeli, joka on minut pelastanut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia; heitä mainittaessa mainittakoon minun nimeni ja minun isieni Aabrahamin ja Iisakin nimi, ja he lisääntykööt suuresti keskellä maata.” (jakeet 15, 16.) Jos joku halusi siunata jonkun Israelissa, hän sanoi: “Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” (jake 20)

Mutta miksi Jaakob piti parempana Efraimia kuin Manassen? Koska niin oli Jumalan tahto.

Miten usein löydämme Raamatussa, että Jumala ei kysy luonnollisista lahjoista ja etuoikeuksista, että Hän valitsee vähäisen ja ylenkatsotun.

Kyseessä on Jumalan valtakunta ei ainoastaan luonnollinen lahjakkuus, vaan jumalallisen armahdus. Miten usein löydämme sellaisia tapauksia Pyhissä Kirjoituksissa, että Jumala käy ohitse suuren ja voimakkaimman ja valitsee pienen ja heikon. Hän ei valinnut voimakasta ja mahtavaa Esauta lupaustensa ja perintönsä kantajaksi, vaan heikon ja lempeän Jaakobin. Hän ei kutsunut Eliafin tai Abinadabin kuninkaaksi, vaan ulkona unohdettu lauman kanssa Daavid. “Ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen,” niin Jumala selitti profeetta Samuelille Hänen valintansa. 1. Sam. 16:7.

Näin pitäisi olla, että hän on nähnyt jotakin myös Manassen sydämessä, mikä siirsi hänet veljensä jälkeen.

Ilmeisesti Efraim oli nöyrempi kuin toinen. “Mutta nöyrille hän antaa armon.” 1. Piet. 5:5.

Oliko Manasselle ylpeydeksi ja ylimielisyydeksi, kun hän oli valtakunnan mahtavan miehen vanhempi poika?

Silloin tämä toiselle sijalle asettaminen viittaa parantavaa nöyryymistä hänessä. Niin kuin on aina ollut; Jumala ei tee virheitä koskaan. Hän tiesi miksi Hänen piti tehdä niin, eikä toisella tavalla. Ja Jaakob toteutti Jumalan tahdon. Mitä enemmän hänen poikansa luopuvat ajallisista, sitä enemmän he ovat kiinnostuneita ikuisuudesta. Miten kallisarvoinen on tämä, kun ihmisellä ikuisuuden porteilla on vielä korva, silmä ja sydän taivaallista elämää varten, johon hän pian siirtyy! Miten arvokasta on, että meillä olisi sellainen isä ja isoisa, kuin vanha Jaakob!

Miten on sinun kanssasi? Voi olla, että sinäkin olet lähellä ikuisuudenportteja? Sinun silmävalosi myös vähenee. Myös korvasi kuulee huononee. Mutta katsooko silmäsi ikuisuuden puolelle? Kuuleko korvasi Jumala äänen, viimeiset tehtävät, jotka sinun pitää suorittaa vielä Jumalan nimessä maan päällä. Miten ihmeellisesti Jumala saavutti päämääränsä Jaakobin kanssa! Miten omapäinen Jaakob oli! Miten hän luotti omin voimiin ja viisauteen! Ja nyt hänestä tuli mies, jolla oli silmä ja korva vain hänen Jumalalle. Nyt hän oli oppinut. Nyt Jumala voi päästää hänet kauan kestäneestä koulusta.

Näin voisi olla myös meidän kohdalla, että Jumala saavuttaa hyviä tuloksia! Että Pyhä Henki myös kerran meidän kasvatuksemme, pelastuksemme ja pyhityksemme nähden voi sanoa: "Se on täytetty!" Jumala antakoon armoa meille, että oppisimme Jumalamme koulussa ikuisuuden porteille saakka!

Oikea kuoleminen

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 48:21.

Millä rauhalla Jaakob puhuu kuolemasta. Miten tämä vanhan testamentin mies hämmästyttää monia, jotka kutsuvat itseänsä kristityiksi!

Miten paljon pelkoa on kuoleman edessä niin monilla ihmisillä! Sitä ei tarvitse olla! Kun asiamme Jumalan kanssa on kunnossa, silloin meidän ei tarvitse kerätä niin paljon tietoa kuolemasta.

Tämä oli niin suuri siunatun veljen evankelisesta kirkosta Otto Schopf kodin sisäänkäynnillä. Millä sielun rauhalla hän otti sanoman vastaan, että hän menee sen mukana loppua kohti. Hänen ystävänsä Fries sai sanoman lääkäriltä, sanoa sairaalle, että hän kuolee. Hän tuli ja sanoi hänelle sitä avoimesti, että tilanne on vakava. "Jättäkää minut vähäksi aikaa yksin!" Kymmenen minuutin päästä kuolevainen kutsui hänet takaisin ja sanoi: "Asia on kunnossa." Jos kuolema yllättää sinutkin, kuin veli Schopf,

täyselämän keskellä, parhaan työn keskellä, tuletko sinäkin kymmenessä minuutissa valmiiksi menemään pimeään oven läpi?

Voitko sanoa Jaakobin sielunrauhalla: “Katso, minä kuolen!” Milloin voi sen tehdä? Kun mitään ei ole meidän ja Jumalan välillä. Kun mitään anteeksiantamattomia syntejä, jotka eivät paina mieltämme, kun on eletty Jumalan kasvojen edessä,

Mitä Jaakob sanoi pojallensa Joosefille ja hänen pojilleen? “Jumala, joka on minua kainnut syntymästäni hamaan tähän päivään asti, enkeli, joka on minut pelastanut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia; heitä mainittaessa mainittakoon minun nimeni ja minun isieni Aabrahamin ja Iisakin nimi, ja he lisääntykööt suuresti keskellä maata.” 1. Moos. 48:15, 16. Siunattu on se, joka luottaa hyvään paimeneen, että Hän johtaisi häntä. Koska häntä, jota Hän johtaa, “Hän ohjaa ... oikealle tielle nimensä tähden.” Ps. 23:3.

Siunattu on, joka pelastuu puhtaana kaikesta pahasta! Hän saa lohduksen laittaen päänsä viimein tyynyn päälle ja sanoa: “Katso, minä kuolen!”

Mitä on viimeinen valmistelu siunatun kuolemaan? Ei pyhän ehtoollisen nauttimista, jonka voi nopeasti antaa. Ei kiireesti lausuttu rukous, tai laulu, vaan vaeltaminen Jumalan edessä ja Hänen kanssaan. Elämä hyvän paimenen johdolla. Elämä pelastuksen varmuudessa kaikesta pahasta! Anna sydämesi ja elämäsi Vapahtajan käteen ja salli Hänen ohjata sinua! Tuo Hänelle kaikki sinun syntisi ja anna itsesi pelastautumaan kaikesta pahasta, silloin kun kuolema tulee, huolimatta siitä tuleeko se huomaavalla tavalla tai yllätyksenä voisit valmiina sanoa: “Katso, minä kuolen!”

Tämä on, mitä voimme oppia Jaakobin sanasta, että kuolemamme ei ole niin tärkeä, jos itse elämämme oli valmistelu sitä varten. Toinen asia on, että kuoleman surusta ei pidetä niin tärkeänä Jumalan valtakunnassa.

Jumalan palvelijat tulevat ja lähtevät; mutta Jumala jää! “Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne ja vie teidät takaisin isienne maahan.” 1. Moos. 48:21, Haluamme korostaa tätä sanaa. Olemme niin taipuvaisia pitämään ihmisiä korvaamattomiksi. Katsomme liikaa ihmisiin ja liian vähän Jeesukseen päin. Jumalan valtakunnassa myös kaikkien siunattukin ei ole korvaamaton. Jumalan valtakunta ei ole riippuvainen ihmisistä. Se on totta, mitä niin usein laulamme laulussa.

“Asia on sinun, Herra Jeesus Kristus, asian jossa olemme, ja koska se

on sinun asiasi, se ei voi hukkua!”

“Mutta Jumala on teidän kanssanne!” (jae 21)

Mikä lohduttava tämä ajatus on merkittävästä saarnaamisesta kotimatalla! Jos kadotamme myös paljon - sitä me säilytämme, suuren, mahtavan ja elävän Herran. Hän ei kuole. Hän johtaa asiansa eteenpäin. Hän johtaa sitä pelastukseksi ja voitoksi, vaikka Hänen työtoverinsa lasketaan hautaan!

Ja tämä sanoma on myös niille, jotka ovat sairassängyssä ja ajattelevat: Miten tämän pitää mennä, jos Jumala ottaa mieheni pois? Jos Jumala ottaa vaimoni pois? Miten silloin voisin jatkaa eteenpäin? Teillekin haluan kirjoittaa tämän sanan muistiin: “Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne.” (jae 21) Sen vuoksi älä ole epätoivoinen! Jos miehesi myös jättää sinut - Jeesus jää! Hän on leskien ja orpojen Isä ja Neuvonantaja. “Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:20. Ole turvallisella mielellä! Ja jos kyseessä on sinun puolisoasi elämä - “Jumala on teidän kanssanne!” Hän tuntee sinut ja sinun tarpeesi. Hän on sanonut: “En minä sinua hylkää enkä sinua jätä.” Hebr. 13:5.

Hän pitää sanastansa kiinni! Sen vuoksi toimikaamme sen mukaan vakavasti elämän puolesta ja kuolemaan varten, että antaudumme Jumalan käteen ja luotamme Häneen täysin ja ilolla. “Täydellinen rakkaus karkoittaa pelon...” 1. Joh. 4:18.

Luottakaamme Herraan tänään. Vaeltakaamme Herran kanssa tänään ja kaikki päivät.

Silloin kun aikamme tulee, ettemme pelkäsi kuolemaan ja silloin voimme lohduttaa epätoivoiset, niin kuin Jaakob poikansa: “Katso, minä kuolen, mutta Jumala on teidän kanssanne.” (jae 21). Tämä on - oikea kuolema! Amen.

Kurt Barath

Raamattu, maailman useimmille kielille käännetty kirja

Maailman laajuinen raamattuseura kertoo viimeisessä tilastossaan, että mitään toista kirjaa ei ole käännetty niin monelle kielelle kuin Raamattua

on.

Tällä hetkellä on raamatun osia saatavissa 2508 eri kielellä (kaikkiaan tunnetaan 6900 keiltä), siis 28% . Koko Raamattu on 459 kielelle käännetty, 21 uutta käännoä viimeisen 2 vuoden aikana. Uusi testamentti on 1213 kielellä, 45 enemmän kuin 2008.

Tähän yhdistykseen kuuluu 145 kansallista raamattuseuraa, joiden määränpää on levittää Raamattua niin, että jokainen tällä maapallolla saa sen omalla kielellään. Otettu „Informationsbrief Nr. 262“ Lokak. 2010

”Tämän valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille ja sitten tulee loppu.“ Matt. 24: 14

Ja me syntiset, pienet ja vaatimattomat ihmiset saamme olla auttamassa tätä työtä, jokainen sillä lahjallaan, jonka Herra on kullekin antanut.

Syksyiset terveiset.

Birgitta-sisko

- Ilmoituksia -

Syysrukouspäivät

3-5.12.2010.

Rukousviikko 3-11.12.2010.

Sydämellisesti tervetuloa!

Kiitoslaulu

Olenhan lapsesi.
Siks' vyöryköt ylistyssignaalit
istuimes' eteen päivin ja öin;
juomasta, ruoasta kiitän
ja suojasta kotini rakkaan.

Myös kiitos kaikista linnuista lentelevistä
ja kissoista, koirista aivan ihmeellisistä.
Kiitos sinestä taivaan
vihreän lehvästön yllä.

Vielä kiitos kun vaihtuvat
vuorollaan kesät ja talvet.
Suot paljon kaunista
niiden mukana meille.

Vaan kauneimmat kiitoslaulut
kuuluvat Sinulle siitä
kun Poikasi ainoan annoit
uhriksi edestä syntisraukkain.

Margit - sisko

Seminaari Saksassa